

Všední den v pokoji 28

Jak zmírnit neštěstí, které v sobě každá dívka nosila? Jak reagovat na obavy, odpovídat na dotazy? Jak zajistit poklidné soužití pětadvaceti až třiceti děvčat natěsnaných v jedné místnosti?

Jen málokteré se podařilo s náročnými podmínkami alespoň částečně sžít. Kromě individuálního trápení se denně vyskytlo dost důvodů, proč se rozčítit – patřil k nim špatný vzduch, nedostatek místa, málo jídla, přílišný randál a hluk. Některé dívky reagovaly agresivně už ve chvíli, kdy jim jedna ze spolunocležnic při slézání z vyššího kavalce stoupla na postel. A k tomu ten neustálý nepořádek, všude, kam se člověk podíval! Ale bylo vůbec možné udržovat řád na tak malém a stísněném prostoru?

Přinejmenším Tella na tom trvala. A tvrdě trestala, když se někdy někdo provinil proti pravidlům.

„Jednou našla Tella v Lenčině misce hřeben plný vlasů, špinavé kalhotky a kartáček na zuby. Rozzlobila se tak, že potrestala celý pokoj,“ vzpomíná Judita. *„Trest spočíval v tom, že jsme večer nesměly z domova ani na krok a nemohly jsme navštěvovat ani vlastní rodiče.“*

Příliš účinná však tato opatření nebyla. Judita maminku s tatínkem vesele navštěvovala dál. Jednoduše nepřijala, že Tella za Lenčinu nepořádnost šmahem potrestala všechny.

A na Lenku tyto postihy nezabíraly už vůbec. To možná tušila i sama Tella. Lenka byla velice inteligentní a svéhlavá, nenechala si do ničeho mluvit. *„Byla hrozně chytrá, na svůj věk vyžralá a měla bohatou fantazii. Zkrátka osobnost, originál,“* popisují ji kamarádky. *„Obdivovaly jsme ji a všechny jsme ji měly moc rády. Vyzařovala z ní taková vnitřní síla.“*

Lenka nebyla jediná, kdo měl s přísnou vychovatelkou problémy. Marianně Deutschové se o Telle dodnes zdají noční můry.

Marianne Deutsch

Marianna pocházela ze zámožné olomoucké rodiny. Prvních deset let jejího života jí svět připadal v pořádku. *„Měla jsem všechno, co jsem potřebovala,“* vrací se ve vzpomínkách po mnoha letech. Především však měla „Memme“, chůvu Emmu Fischerovou, která ji nadevše milovala. Zůstala v rodině až do deportace Deutschových v červnu 1942. *„Memme by nejraději konvertovala k židovství a jela do Terezína s námi. Strašně na*